

κλίνην τοῦ κυρίου του, τὸν ὁποῖον ἡ νοημοσύνη καὶ ἀφοσιώσις του ἔωσαν ἐκ φοβεροῦ θανάτου.

ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

«Τί ἀξιόλογον πρᾶγμα εἶναι αἱ γνώσεις, ἔλεγεν ὁ ζωπρὸς καὶ ἐνεργητικὸς ἄνθρωπος εἰς ἓνα πολὺ πρεσβύτερον αὐτοῦ. «Αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα», ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, «τὰ τέκνα μου γινώσκουσι πλείωτερα ἐν ἡλικίᾳ ἢ καὶ ἐπὶ ἑτῶν ὅσων ἐγὼ ἐγίνωσκον ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἐτῶν. Δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι παντὸς εἶδους βιβλία, καὶ νὰ ὁμιλῶσι περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ὁ κόσμος εἶναι πολὺ σοφώτερος ἢ ὅσον ἦτον ἄλλοτε. Ἐκαστος γινώσκει τι περὶ παντὸς πράγματος. Δὲν φρονεῖτε, κύριε, ὅτι αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα;»

«Πῶς κύριε, ἐπανέλαβεν ὁ γέρον, σοβαρώτερος γινόμενος, τοῦτο ἐξαρτᾶται καθολοκληρίαν ἐκ τῆς χρήσεως ἥτις γίνεται αὐτῶν. Δύνανται νὰ ᾖναι εὐλογία ἢ κατὰρα. Αἱ γνώσεις εἶναι μία αὐξήσις δυνάμεως, καὶ ἡ δύναμις δύναται νὰ ᾖ καλὸν ἢ καλὸν πρᾶγμα.»

«Τοῦτο σωστὰ σωστὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω», εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, «πῶς ἡ δύναμις δύναται νὰ ᾖ καλὸν πρᾶγμα.»

«Θὰ σὰς εἴπω», ἡπίως ἀπήντησεν ὁ γέρον, «ὅταν ἡ δύναμις ἐνὸς ἵππου εἶναι ὑπὸ περιστολῇ, τὸ ζῶον εἶναι χρήσιμον, κομίζον φορτία, σύρον βάρη, καὶ φέρον τὸν κύριόν του. Ἀλλ' ὅταν ἡ δύναμις ἐκείνη εἶναι ἀπεριόριστος, ὁ ἵππος θραύει τὸν χαλινόν του, κατασυντρίβει τὴν ἅμαξαν τὴν ὁποῖαν σύρει ἢ ἀπορρίπτει τὸν ἀναβάτην.

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρόσωμος ἀνὴρ.

«Ὅταν τὸ ὕδωρ μεγάλης λίμνης καταλλήλως ὀδηγῆται διὰ τάφρων, καθίστησι τοὺς πέριξ ἀγροὺς εὐφόρους, ἀλλ' ὅταν ἐκρήγνυται ἐκ τῶν ὀχθῶν, παρὰσύρει πᾶν τὸ προστυγχάνον, καὶ καταστρέφει τὸ προῖόν τοῦ ἀγροῦ.»

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Ὅταν πλοῖόν τι ὀρθῶς ὀδηγῆται, τὸ ἱστὶον τὸ ὁποῖον ἀπλύνει καθίστησιν αὐτῷ δυνατόν νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν λιμένα· ἀλλ' ἂν κακῶς διευθυνθῇ ὅσον περισσότερα καὶ ἂν ἔχῃ ἱστία, τόσον πλείωτερον θέλει ἐξέλθῃ τοῦ δρόμου του.»

«Ἐννοῶ πληρέστατα», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Τότε λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον, ἐὰν ἐννοεῖτε ταῦτα τοσοῦτον καθαρῶς, ἐλπίζω ὅτι δύνασθε νὰ ἐννοήτεte ἐπίσης ὅτι ὅπως ἡ γνώσις ἢ καλὸν πρᾶγμα, πρέπει ὀρθῶς νὰ ἐφαρμόζηται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ θέλει καταστήσῃ τὴν γνώσιν τοῦ νοῦς εὐλογίαν· ἀλλ' ἂν ἐνευ ταύτης δύναται ν' ἀποβῇ οὐχὶ καλλίτερα τῆς κατάρας.»

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΡΦΕΙΛΔ.

Μετὰ ἑνδεκα ἐβδομάδων ἀγωνίας ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ὀμοσπονδίας στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξέ-

πνευσε τῇ 19 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) ἐν Λογγβράντς ὅπου εἶχε ἀρτίως μετενεχθῇ ὅπως ἀπομακρυνθῇ τῆς θερμότητος ἥτις ἐπεκράτει ἐν Βασιγκτῶνι. Ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο ἀπελπιστικὴ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, τῆς πεῖσαι ἐπὶ τὰ χεῖρα μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς τελευταίας αὐτοῦ τὸ ρίγος εἶχεν ἐπέλθῃ μετ' αὐξήσεως δριμύτητος καὶ ἡ ἀτονία ἐπῆλθεν ὑπερβολικῇ. Τὸ τέλος ὁμως αὐτοῦ ἦτο κάπως αἰφνῆδιον. Ὁ πρόεδρος ἐφαίνετο ἰσχυρότερος καὶ ἐκοιμᾶτο τόσο καλὰ ὥστε ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ οἱ ἱατροὶ εἶχον ἀποσυρθῇ, ἀφέντες τοὺς ταγματάρχας Σουαὶν καὶ Ῥόκουελ ἐντὸς τοῦ δωματίου πρὸς φύλαξιν. Αἰφνῆς ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξύπνησε, παραπονούμενος διὰ σφοδρὸν πόνον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνῶ δὲ ἡ κ. Γάρφειλδ καὶ οἱ ἱατροὶ ἐκλήθησαν ἔχασεν οὗτος τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ἀπέθανεν ἡσύχως εἰς διάστημα εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας· ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του ὑπῆρξεν ἐσωτερικὴ αἰμορραγία. Οἱ ἀπόντες ὑπουργοὶ ταχέως ἐτηλεγραφῆθη εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον Ἀρθορ εἰς Νέα Ὑόρκην, ὅστις ἀμέσως ὤρκισθη ὡς πρόεδρος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λογγβράντς. Συγχρόνως ἡ εἰδησις διεδόθη μετὰ θαυμασίας ταχύτητος, οἱ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πρὸς ἀναγγελίαν τῶν πυρκαϊῶν κώδωνες ἐκρούσθησαν τὸ μεσονύκτιον ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ἐνῶ πλήθη συνέρρεον λίαν ἐξηρησιζόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ συνηθροίζοντο πέριξ τῶν πινάκων ἐφ' ὧν ἐκολλῶντο τὰ δελτία ἐκφράζοντες τὴν ὀργὴν αὐτῶν κατὰ τοῦ Γκιτῶ. Ὑπῆρξε τῷ ὄντι φόβος ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐφοδος εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἰσχυραὶ πρόσθετοι φρουραὶ ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ· ἀλλὰ τὰ πάντα ἔμειναν ἥσυχαι καὶ ὁ Γκιτῶ ὅστις πολὺ ἐταράχθη μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ θύματος αὐτοῦ, ἴσως μετενεχθῇ εἰς φυλακὴν τινὰ τῆς Νέας Ἱερσέης ὅπως δικασθῇ, καθότι ὁ τέως πρόεδρος ἀπέθανεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ. Καθ' ὅλην τὴν χώραν τὸ αἶσθημα τῆς λύπης εἶναι ὁμόθυμον καὶ εὐλικρινές. Τὰ κομματικὰ παρηγκωνίσθησαν καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτὰ λύπη καὶ συμπάθεια, ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀντίθετοι πρὸς τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἐξυμνοῦσι νῦν αὐτὸν ἀπροκαλύπτως. Ὁ θάνατος αὐτοῦ τῷ ὄντι, δύναται τις εἰπεῖν, κατέστησεν αὐτὸν τὸν δημοφιλέστερον τῶν προέδρων. Τὸ πένθος ἦτο γενικὸν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι, ἐνθα πολλαὶ οἰκίαι ἐκαλύφθησαν διὰ σκέπης καὶ πᾶσα ἐργασία καθολοκληρίαν ἐπαυσε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου του, πᾶν δὲ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν γραφεῖον ἐκλείσθη τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του. Ἡ αὐτοψία ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ θάνατος ἦτον ἀναπόφευκτος, μόνον δὲ ἐβράδυνε ἐκ τῆς ἐπιτηδεύσεως θεραπείας καὶ τῆς ἰσχυρᾶς κράσεως τοῦ πάσχοντος τὴν ὁποῖαν εἰς τῶν θεραπεύοντων ἱατρῶν ὁ Δρ. Ἀνιου θεωρεῖ ὡς ὄλως ἔκτακτον. Ἡ σφαῖρα εὐρέθη εἰς διάφορον θέσιν ἐκείνης ἣν προσεδόκων, ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐνῶ οἱ πνεύμονες ἐλαφρῶς εἶχον προσβληθῇ. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ τοσοῦτον ἡλλοιώθησαν ἐκ τῆς παθῆ-